

stille de saaledes affattede Lister til Ministerens Forgodtbefindende og til, hvad han, efter hvad der staar paa de Forfremmelseslister, som han yderligere lader udarbejde af den til hans Naadighed staaende Generalinspektør, mener paa sit Ansvar at kunne gjøre i hvert enkelt Tilfælde. Men nu skal jeg yderligere sige en Grund, hvorfor jeg ikke kan slutte mig til det Forslag, som er fremsat af ærede Herrer. Det er, fordi jeg ikke indser, hvorledes det Forfremmelsesraad, som de have skabt, vil kunne yde nogesomhelst større Betyggelse end den, vi allerede nu have. Jeg indrømmer for Resten, at det, at have et Forfremmelsesraad, er meget vanskeligt og af en ganske anden Natur hos os i Landhæren end ved Søværnet. Det er to helt forskellige Ting, som man ikke i den Forstand kan stille sammen. Man maa huske paa, at i Søværnet ere Officererne sammen og bo sammen og kjende hinanden og have overordentlig mange Leiligheder til at se og bedømme hinanden, som man slet ikke har i Landhæren. Man sammensætter altsaa Forfremmelsesraadet af 2 kommanderende Generaler og af Infanteriinspektøren f. Ex. for en Infanteriofficers Vedkommende. Nu ser jeg ikke rettere, end at, hvis det f. Ex. er en Officer af første Generalkommando, som skal bedømmes, og Generalinspektøren for Fodfolket og den vedkommende kommanderende General ere enige, er den kommanderende General for det 2det Generalkommandodistrict det 3die Hjul til Vognen. Dersom de derimod ere uenige, er det ham, der skal træffe Afgjørelsen imellem de To. Men hvem er det, som da skal træffe den deciderende Afgjørelse? En Mand, som mulig aldrig har set den Paagjældende, og som ikke kjender ham eller rettere kun kjender ham gennem de Forfremmelseslister, der ligge for ham. Og vel at mærke, hvad der er det allerværste derved, er, at han mulig slet ikke kjender de Folk, som have lavet Forfremmelseslisterne; thi det er meget ofte, at det spiller en ligesaa stor Rolle som, hvad der staar paa dem. Jeg skal slet ikke tale om det Tilfælde, at det er en Officer af Artilleriet eller Ingenieurkorpsen, som ikke henhører under den taktiske Afdeling, men f. Ex. til den tekniske Afdeling, og om, hvorledes da den kommanderende General vil komme til at staar som der som Dommer sammen med Generalinspektøren for Artilleriet. Det forekommer mig at være en ganske overordentlig uheldig Situation, man bringer

ger den Vedkommende i baade paa den ene og paa den anden Maade, og jeg ser ikke nogensomhelst Betyggelse for de vedkommende Officerer for, at der deraf skulde resultere en mere retfærdig og begrundet Dom om deres Dygtighed end paa den anden Maade. Det, mit Underændringsforslag sigter til, er at bevare den fuldstændige Frihed for Ministeren til at vælge imellem dem, som der kan være Tale om, ved forefaldende Avancementer, og at fjerne den Komplikation i Listernes Affattelse, som er en naturlig Følge af de Bestemmelser, der findes i den nuværende Hærløvs § 128. Jeg henstiller til ærede Medlemmer, om de ville tage denne Sag under lidt næriere Overveelse. Foraauidt de maatte finde det rigtigt helt at ubelade Bestemmelserne herom af Hærløven, skal jeg med stor Fornøjelse slutte mig dertil; men hvis vi skulle optage Bestemmelserne i Hærløven, tror jeg, at man vil gaae Hæren ved at gjøre dem saa simple som muligt med Hensyn til Listernes Affattelse og at gjøre Ansvar for Ministerens Vedkommende saa stort som muligt.

Krigsministeren (Rauffmann): Det Afsnit, som idag er under Forhandling, angaar især Hærens Undervisningsanstalter, Bestemmelser for Befalingsmænds Ansættelse, Forfremmelse og Afgang, de særlige Korps, Hestehold, de forskellige Væbninger etc. Jeg tror, at Uoverensstemmelserne angaaende disse Punkter ikke ere fuldt saa store, som med Hensyn til de forskellige Paragrafer, der angik Hærens Størrelse, Sammensætning, Kadrer etc. Jeg skal vise al den Smødekommen, jeg er istand til, og jeg tror, at Uoverensstemmelserne da ville kunne indskrænktes til enkelte rigtignok meget vigtige Punkter. Der er saaledes strax Ændringsforslagene under Nr. 113 og 114, som ere stillede til § 51. Det er Ændringsforslag af en saadan Natur, at jeg paa ingen Maade vil kunne gaa ind paa dem. Ændringsforslaget under Nr. 113 foreslaar en total Omordning af Undervisningsvæsenet, Nr. 114 nævnes dog med kun at udskyde Elevstolen. Jeg tror, som det allerede er blevet bemærket heri Salen af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), navnlig, at Elevstolen er til overordentlig stor Nytte for Hæren. Jeg tror, at den paa ingen Maade vil kunne undværes, thi at faae samtlige Befalingsmænd af den værnepligtige